

Sobota

Uredništvo in upravništvo Kranj, Bleiweisova 7 — Čekovni račun št. 17.497 — Rokopisi se ne vračajo
Izhaja vsako soboto — Naročnina mesečno Din 4.—, četrtletno Din 12.—, polletno Din 23.—, celoletno Din 45.— — Inzerati po tarifi

Leto II.

Kranj, 1. januarja 1938

Štev. 1.

Srečno in veselo Novo leto 1938 želi vsem naročnikom, čitateljem, inzerentom in sotrudnikom

Uprava „Sobote“

V novo leto!

Za nami je leto 1937. Nismo vsega preživeli zavesno, ni vse to leto dobilo svoj izraz v našem listu, ker smo ga začeli izdajati šele v drugi polovici leta.

Kakšen cilj nam je bil pred očmi, ko smo začeli izdajati „Soboto“? Cilj je bil jako preprost. Hoteli smo, da bi se življenje naše Gorenjske zrcalilo čim bolj verno na straneh našega lista. Hoteli smo, da bi naš list obsegel prav vse strani vsega javnega življenja naše toliko slavljene, in vendar tolikokrat pozabljene in celo izdane Gorenjske. Hoteli smo, da bi pri vseh pojavih v našem življenju naš list odkrival in podčrtaval to, kar je v korist širokim ljudskim plastem slovenskega naroda, kar je v korist kmetu in delavcu, majhnemu trgovcu in obrtniku, uradniku in inteligenci sploh. Hoteli smo pokazati na pomanjkljivosti v našem življenju, ki so v zvezi predvsem z razvojem velike industrije v naših krajih. Če hočemo kratko in jedrnatno izraziti svoj namen, tedaj bi morda bilo najbolje reči takole: **Hoteli smo ustvariti zgleden lokalni list.**

Kaj smo uresničili? Zabeležili smo marsikak pojav, ki bi šel drugače neopažen mimo nas. Zasedovali smo, kako se razvija delo v našem občinskem svetu, opazovali smo, kaj se godi v naših tovarnah, kako žive različne naše družabne plasti, pokazali smo na razne potrebe, ki jih je treba zadovoljiti, če hočemo, da bo naše ljudstvo živelo malo lepše življenje, kakor ga živi danes. Vseh teh pojavov nismo samo preprosto zaznamovali, temveč smo jih skušali tudi osvetliti, da bi tako pripomogli h kolikor toliko zadovoljivi rešitvi raznih vprašanj. Pozorni smo bili posebno na to, kar se dogaja v naši bližnji okolici, nismo pa pozabili omenjati tudi tega, kar doživlja ostali svet. Zavedali smo se, da je mnogo stvari pri nas mogoče razumeti šele, če vemo, da se podobne stvari gode tudi drugod. Menili smo, da je naša dolžnost, omogočiti bravcu, da si tudi o teh navidez oddaljenih stvareh ustvari vsaj približno sliko.

Ali smo lahko popolnoma zadovoljni s svojimi uspehi?

Predobro se zavedamo, da je naše delo bilo marsikdaj pomanjkljivo, da, zelo pomankljivo. Res da ni bila vedno samo naša krivda, če se kakega vprašanja nismo lotili tako, kakor bi bilo treba. Toda dostikrat bi to ali ono stvar lahko povedali boljše, bolj preprosto, bolj poljudno. To odkrito priznavamo in se zaradi tega ne bojimo nikakih napadov. Vemo namreč, da tako priznanje ne pomeni slabosti, in vemo dalje, da je le tako mogoče popraviti napake, ki smo jih napravili. Je pa neka velika slabost, ki se je še vedno nismo mogli znebiti, čeprav smo se je na vsakem koraku točno zavedali. Ta slabost so naši dopisi. Naši dopisi še vedno ne obsegajo vseh krajev naše Gorenjske in tudi niso še takšni, kakršni bi naj po naših mislih bili, da bi pravilno zrcalili resnično podobo našega bitja in žitja. V tem pogledu bo potrebno še temeljito

Pregled po svetu v letu 1937

Po tujini

Vsa rezka nasprotja, ki dele svet na dva sovražna si dela, se v letošnjem letu niso nič zmanjšala. Japonski napad na Kitajsko je ta nasprotja še bolj povečal, še bolj je približal grozečo novo vojno, ki bi zajela ves svet in morda razdejala vsako kulturo in civilizacijo, če bi ne bilo nobenih sil, ki iščejo drugačnega izhoda iz današnjega težkega stanja. Grozovitostim v Španiji, ki bijejo vsaki kulturi v obraz (obstreljevanje Almerije, razdejanje Guernice, iztrebljenje Baskov in Asturcev), so se pridružile nasilnosti na Daljnem vzhodu (razdejanje Šanghaja, bombardiranje Nankinga, klanje kitajskih otrok, žen in starcev, uporaba strupenih plinov s strani Japoncev, polapljanje ladij, ki pripadajo nevtralnimi državam itd. itd.)

Ta dejstva so tesneje združila demokratske države (Anglijo, Francijo, Ameriko itd.) in demokratska ljudstva. Toda kljub nekaterim odločnejšim nastopom teh miroljubnih velesil (Nyonski sporazum, Rooseveltov govor v Chicagu) vendarle ni prišlo do tolikšne enotnosti v dejanjih teh velesil, da bi se vojni hujskači prestrašili in opustili svoja izzivanja.

Nedemokratske, fašistične velesile so se celo mnogo bolj povezale med seboj kakor njim nasprotno demokratske države. Uspehi, ki so jih dosegle fašistične države s svojimi drznimi nastopi, so jim dali še večjo korajžo. Nemčija, Italija in Portugalska so odkrito podprle generala Franca, Nemčija, Italija in Japonska so sklenile takozvani protikomunistični pakt, o katerem pravijo angleški in francoski državniki, da ni naperjen samo proti komunizmu, temveč predvsem proti Angliji, Franciji, Ameriki in Sovjetski zvezi. Fašistične velesile pripravljajo po vseh demokratskih državah prevrate in državljanske vojne (Brazilija, Madžarska, Francija, Belgija itd.) Z raznimi lažnimi razlogi („pomanjkanje prostora“, „preveč prebivalstva“, „zgodovinske pravice“ itd.) zahtevajo fašistični imperialisti kolonije, razbijajo vse zveze, ki bi lahko zagotovile mir (izstop Italije iz DN itd.).

Boj med tema dvema skupinama se posebno ostro izraža v popotovanjih raznih diplomatov. Göring potuje v Rim, Mussolini v Nemčijo, Blomberg v Italijo, Halifax k Hitlerju, Neurath v Bukarešto, Chautemps in Delbos v London. Fašistična diplomacija je mnogo bolj delavna nego demokratska, zato so narodi v boju za svoj obstoj in svojo neodvisnost prepriščeni sami sebi in svojim močem in ne smejo pričakovati rešitve od diplomatske igre. Španski in Kitajski narod dokazujeta, da so narodne sile v boju za neodvisnost ogromne.

Pogled iz leta 1937 v leto 1938 zato ni nič malo rožnat. Pričakovati, da se bodo današnja rastoča nasprotja v prihodnjem letu na čudežen način pomirila, zmanjšala, bi ne bilo znak predvarnega presojanja. Če se v gospo-

delo, toda upamo, da se nam bo tudi to počasi posrečilo.

Če bomo znali spraviti v sklad vse sile, ki nam pomagajo ustvarjati pravo podobo naše ožje domovine, tedaj bomo ovrgli danes še opravičeni očitek, da je naš list samo „listič“, tedaj bomo lahko razširili krog naših bravcev in tedaj bomo lahko z uspehom bojevali boj za visoke ideale, ki jih hoče uresničiti trpeči, pošteni, miroljubni in napredni del človeštva.

darstvu v resnici že kažejo znaki nove krize, tedaj ne preostane drugega kakor sklep, da stojimo na pragu nove burne dobe. Prebrodil jo bo, kdor bo nanjo pripravljen. V nevarnosti je, kdor vidi vse v preveč lepi luči.

V domovini

Tudi pri nas je bila diplomatska igra v letošnjem letu zelo živahna. Naši diplomati so hodili v tujino, tuji k nam. Glavno vprašanje pri tem je bilo, kam se bo nagnila naša zunanja politika: ali v smer Anglije in Francije, ali v smer Italije in Nemčije. Priznati moramo, da vsa znamenja kažejo bolj v drugo smer.

Vsakemu obisku fašističnih diplomatov je kmalu sledil obisk diplomatov iz demokratskih držav. Vse prebivalstvo v državi je demokratske diplomate pozdravljalo s silnim navdušenjem. Tako je bilo ob Beneševem obisku, tako je bilo ob Delbosovem prihodu.

Vpliv določene zunanje politike se je poznal tudi v notranji politiki. Domače fašistične skupine so začele dvigati glavo, unitaristi in centralisti vseh barv fašistične skupine so se začeli združevati (Ljotič, Baričević, Jevtič, Živković in drugi). Toda narodi Jugoslavije niso navdušeni za fašizem. Živković se je o tem lahko prepričal na svoje oči ob potovanju po Sloveniji.

Nekaj misli o skrbi za mladino

Čudno se zdi človeku na prvi pogled, da je pri nas tako silno zane-marjeno vprašanje mladine. Vzgoja mladega rodu je prepuščena skoro izključno šoli, tistim dvema ali trem kulturnim organizacijam, ki se že v naprej politično vežejo in, če to pridenemo, premnogim športnim društvom. Iz tega sicer ne sledi, da bi bila skrb za mladino ljudem deveta briga; dejali bi, da je skorajda narobe res. Toda, če razsvetlimo to s posebne strani, potem dobimo čisto drugo sliko.

Denimo ob strani šole in pogledimo, kako je z mladinskimi organizacijami. Spričo vedno večjega pritiska, ki ga vrše nad današnjo mladino, bodisi nad izobraženo, bodisi delovno, težke socialne razmere, bi morali pričakovati, da se bo vse svobodno delo mladostnikov razvilo v prav posebno smer. Postalo naj bi predvsem vzajemno in osredotočeno na isti cilj: **izbiti si dostojno pot v življenje.** Zlasti pri delavski mladini postavlja borba za obstanek in za dostojni kruh vprašanja že štirinajstletnikom in še mlajšim. Malomeščanski mladini pa tudi ne dosti pozneje. Ravno pri tem vprašanju, kako se dostojno prebiti skozi življenje, pa naleti danes mlad človek na največje težkoče. Le prečesto so z njegovim pričetim delom v zvezi tolika nasilja, da jih zares ne more zmagovati. Kje naj dobi oporo in zaščito? Na domu? Ne, tam nima ničesar več iskati, ker stoji že na lastnih nogah. Razumljivo torej, da išče take opore v družbi, v neki določeni organizaciji. Toda zdi se, da so organizacije pri nas le neke vrste kontrolne ustanove, ki pazijo na „pravo usmirjenost mladostnikov. Ta „prava usmirjenost pa je sila svojevolen pojem in se prečesto vzporeja s političnimi in drugimi dobički. Dobrohočnost, skrb in žrtve za mladino sega le toliko daleč, kolikor daleč segajo

Ustava kralj. Jugoslavije
§ 4. Državljanstvo je v kraljevini eno. VSI DRŽAVLJANI SO PRED ZAKONOM ENAKI. Vsi uživajo enako zaščito oblastev.

Zakon o tisku

§ 1. Tisk je svoboden. Svoboda tiska sestoji iz tega, da se neovirano izražajo misli v novinah ali drugih tiskanih predmetih ...

Fašistična izzivanja so tudi v Jugoslaviji rodila nasproten uspeh. Demokratske skupine so uvidele nujno potrebo, da se združijo v boju za demokracijo in mir. Največji uspeh v tem pogledu je bil oktobrski sporazum med dr. Mačkom in srbsko združeno opozicijo. Kakor pa je bila dolga pot do tega sporazuma, tako dolga je pot tudi od sklenitve sporazuma do praktičnih dejanj.

Sporazum je imel tudi drugačne, za nekatere morebiti nepričakovane posledice. Združil je zopet tiste, ki so bili nekaj mesecev prej ob konkordatu na žive in mrtve sprli med seboj. Sporazumu je sledila tudi takoj preosnova vlade, v katero so vstopili ministri, ki so bili izvoljeni za poslance na Živkovičevih in Jevtičevih volitvah.

Delavstvu je to leto prineslo uredbo o minimalnih mezdah, ki ni preveč izboljšala njegovega položaja. Uradništvo je dobilo z zvišanimi plačami vsaj delno povračilo za one velike izgube, ki jih je imelo z zmanjšanjem plač v prejšnjih letih.

Cerkvam so v Jugoslaviji pomrli poglavarji. Pravoslavni so izgubili patriarha Varnavo, Hrvatje nadškofa Bauerja, Slovenci knezoškofa Jegliča. Katoliški cerkveni poglavarji so takoj dobili svoje namestnike, dočim posebne razmere v pravoslavju onemogočajo izvolitev novega patriarha.

V leto 1938 vstopamo s kolebajočim korakom in ne vemo še „kam drži na levo cesta, kam pelja na desno pot?“

računi, pri katerih je najvažnejše število varovancev. Dejstvo, da smo pri nas še silno daleč od neke enotne mladinske malice, ki bi s svojim delom posegala v življenje samo in ne trpila mladostnikov s praznimi ideologijami, nas v tem presojanju utrjuje. To preprečujejo ravno križajoči se interesi političnih špekulantov ter njihova umetna prevlada nad vsem javnim življenjem. Pri tem zadenemo na zelo zanimivo ugotovitev, ki je še povdarjena v zvezi z venomernim kričanjem o tako imenovani „depolitizaciji“ dela med mladino. **Mladi ljudje se pod pritiskom obstoječih razmer nujno in dejansko izrabljajo skoraj izključno v politične svrhe.** Če ne odkrito in neposredno, pa vsaj zakrito in posredno. Pozitivni rezultat te vrste „kulturnega dela“ med mladino pa je ničev, ker se še naprej vrše in množe neštivilne zlorabe mladih ljudi, zlasti mladih delavcev, vajencev, izobražencev, mladih nameščenk itd. Ne le to! Pri delu, ki sedaj velja v mladinskih društvih, so prav malo važna življenska vprašanja, važna je le „ideološka izgradnja“, „disciplina“ in podobno. Nič pa ni bolj usodepolnega kakor tak, umetno povzročen odklon od neposrednih življenskih prilik, ki se pri mladem človeku s spretno taktiko žal zelo često posreči. Cele množice mladostnikov postajajo na tak način plen temnih sil, ki jih pod krinko lepih besedi zabljujejo v svoje mreže.

Dostojna pot v življenje bi moral biti edini cilj vseh mladinskih organizacij, ne pa kakor je bilo žal do sedaj pri večini društev in ustanov, štetje mladostnih somišljenikov in prezgodno uvajanje istih v prve faze uničujočih strankarskih bojev.

V letu 1938 pa bomo posvetili tudi mi temu velevažnemu vprašanju posebno pažnjo, ker smo v pretečenem letu to nalogo žal zanemarjali.

Bled in naš tujski promet

6. Svetovno ali narodno kopalnišče

Primerjava med številom domačih in inozemskih gostov na Bledu nam da sledeči rezultat:

L. 1936.: 19.019 gostov, od tega 6659 Jugoslovancev, to je 35% vseh gostov.

L. 1937.: 17.689 gostov od tega 5331 Jugoslovancev, to je 35% vseh gostov.

Škoda, da ni podatkov, koliko nočnih odpade na posamezno narodnost. Ceniti pa moremo, da je po nočnih med stalnimi gosti Bleda nad polovico Jugoslovancev. Torej tvorijo stebel blejskega tujskega prometa še vedno domači gosti.

Prepričani smo bili, da je Bled na najboljši poti, da postane svetovno letovišče, recimo Biaritz. Tudi se res more opaziti, da število inozemskih gostov vsako leto po malem narašča. Pri podrobnejšem opazovanju pa ugotovimo, da obisk gostov iz zapadne Evrope (ter zaenkrat tudi iz Nemčije) narašča, mnogo huje pa pada obisk naših starih gostov iz srednje Evrope. Po številkah se nikakor ne moremo odločiti, ali naj Bled prištetemo med svetovna letovišča ali ne.

Mnogo manj se je zahtevalo od modernega letovišča pred 15 leti, kakor pa danes. V svetovno letovišče ne spadajo samo komfortno urejeni hoteli, ampak še mnogo drugega: moderne ceste v letovišču in okolici, kopalnišča, žične železnice na gore, velika zabavišča, igralnice, velike športne prireditve, razvito kulturno življenje. Večine teh stvari na Bledu ni, saj ne v zadostni meri. Bled se komaj primerja lahko z letovišči ob Vrbskem jezeru, o primerjavi z Biaritzom, St. Moritzem ali Benelkami ni govora. Že res, prirodne lepote Bleda so nekaj edinstvenega, toda te tujci samo pogledajo in grede dalje, za ogled prirode zadoštuje dandanes ekskurzija.

Predstavljam si, kaj bi Bled moral imeti, da bi ga danes lahko prišteteli med svetovna letovišča: še najmanj tri tako urejene hotele kot hotel Toplice; modernizirane ceste v Bohinj, na Pokljuko, v Kranj, na Jezersko; vzpenjačo pod Triglav (mnogo manj pomembne gore v Svici, Avstriji in Italiji jih imajo), zimsko-sportno bazo na Pokljuki, klube in igrišča za vse športne panoge, zabavišča itd. Naprava vsega bi pa stala ogromne svote, večje, kot so bile do sedaj vložene.

Kako pa naj si predstavljamo narodno letovišče? Publika bo zahtevala

zmerne cene, svež zrak, čista stanovanja, kopanja, izlete, sprehode, ples, torej to, kar Bled že ima.

Pred leti smo si domišljevali, da Bled lahko postane svetovno znan s sportom, vodnim (plavanje, veslanje) in zimskim (smučanje, drsanje, hockey). Vse skupaj pa je padlo v vodo, stolitsoči so šli v zgubo. Kar se tiče zimskega športa, smo se zmotili pri najenostavnejši stvari: za zimski šport je Bled pretopen, nima stalnega snega in mraza. Velika skakalnica v Zaki je dokaz te napake. Isto velja glede ledu. Kako moremo v domači in mednarodni javnosti delati propagando za neko umelno drsanje in hockey 15 jan. ali 1. februarja, ko pa ne vemo, če bo jezero zamrznjeno in kakšen bo led. Tudi s plavanjem in veslanjem smo se uredali. Tu pa ne leži vzrok v vodi. Mislili smo si, da bodo hodili na Bled plavat in skakat v vodo z vseh krajev države in še od drugod, publika da bo prišla gledat, mi bomo pa spravljali ogromne denarje. Pa se je izkazalo, da bi morali šport gojiti sami, da bi morali zbrati mlade sile, jih učiti in dati sredstva za to. Potem šele bi mogli računati na športno življenje na Bledu.

Že pred 15 leti smo imeli na Bledu mednarodno igralnico. Pokojni Pašič je s prepovedjo igralnic prekrizal račune. (Njegov Rade je zaigral precej denarja v blejski igralnici, Baja se je razjezil ter igralnico zaprl).

Do svetovnosti nam torej še precej manjka, svet je napredoval hitreje — nego mi.

Velika negotovost za uspeh sezone je vreme. Par dni dežja sredi avgusta zaključijo glavno sezono; polovica gostov uide, ker ne ve kaj početi. Ravnotako zaustavi julijski dež dotok gostov. Bled pa rabi najbolj — podaljšanja sezone. Polnozaseden je Bled samo 4 do 6 tednov in v tem času mora zaslužiti za celo leto. Podaljšanje sezone bi pomenilo znižanje cen in režij, to je možnost obiska novih gostov. Po mesecih se je gibal letos obisk sledeče:

Januar 188, februar 156, marc 453, april 505, maj 1943, junij 2659, julij 5218, avgust 4514, septem. 1833, oktober 320 gostov.

Obisk v juliju in avgustu znaša torej 60% celotnega obiska. Če bi pa primerjali še nočnine, potem odpade na julij in avgust preko 8% vseh nočnin.

Ugotovili smo, da podaljšanje sezone za najizbraneje goste ni izvedljivo. Iskati moramo torej podaljšanje sezone in dviga obiska drugje. Zato se mo-

ramo spomniti na nekatere vrednote, katerih nismo zadosli upoštevati. Dobiti moramo publiko, ki ne bo na Bledu iskala samo zabave in sončnih dni za kopanje. Deževno vreme je na Bledu prav tako možno v maju kot v avgustu. Isto velja za sončno. Bled ima čudovit osvežujoč zrak brez megle in hudih vetrov, ogromne možnosti izprehodov in izletov, lepo okolico, torej idealen kraj za okrepitve, odpočitek, oddih in razvedrilo ljudi, ki so vse leto v svojem delu, izčrpani, utrujeni, živčno slabi. To so oni sloji, ki večajo tujski promet v malih letoviščih (Kranjska gora, Bohinj, Radovljica itd.).

Letos so mala in velika letovišča v Franciji pričakovala slabo sezono. Svetovna raztava v Parizu in zelo nizke cene na italijanski Rivieri sta grozili pritegniti tujce. Uspeh sezone pa je bil naravnost sijajen. Vzakovjeni 14-dnevni plačani dopusti za nameščence, delavce in uradnike so spravili na noge stotisoče ljudi, ki so šli prvič v življenju na letovišče. V Nizzi, v Cannesu je bila v hotelih gospoda (Amerikanci in Angleži), po vilah in privatnih stanovanjih pa je bilo tri mesece nepretrgoma polno preprostih ljudi. Po 40 frankov dnevno so bili pensionari, dočim je običajni dnevni zaslužek 50 frankov. Listi so pisali: „Letos so Francozi začeli spoznavati svojo domovino!“

Vemo, da kaj takega pri nas še ni. Trudili se moramo, da obdržimo naše goste, naj bodo katerikoli. Odločiti pa se moramo, ali naj gledamo bodočnost Bleda v tem, da ga poseča svetovna publika ali pa, da ga odpremo postopoma zlasti slovenskemu narodu. Na misel mi prihajajo besede dr. Furlana, zdravnika na Goiniku, ki je na zborovanju za razširitev bolnice in izpopolnitev zdravstva rekel med drugim: „Sramota, kulturna sramota, da hranimo preko 3000 postelj z obednicami in vsem drugim, da jih zasedejo za 6 tednov letno Židje in tuja gospoda, naši uradniki, nameščenci in delavci, njih otroci in žene pa nimajo v Ljubljani, Kranju, Trbovljah, Zagrebu prilike, da bi se nasrkali svežega zraka in Božjega sonca! Bled je po naravi ustvarjen za narodni sanatorij!“

Se nadaljuje

Couch zofe, otomane, divane, in vse tapetniške izdelke izvršuje točno in solidno po zmernih cenah

V. TONEJC tapetnik o KRANJ

PODLISTEK

O. Wilde:

Vdani prijatelj

Nekega jutra je stara vodna podgana pomolila glavo iz luknje. Imela je svetle, okrogle oči in togo, sivo dlako in njen rep je bil podoben dolgemu kosu črnega kavčuka. Male račke so se vozile po mlaki in so bile čisto slične gručim rumenih kanarčkov in njihova mati, ki je bila bela ko sneg ter je imela prave pravcate rdeče noge, jih je poskušala naučiti, kako se postaviš v vodi na glavo.

„Nikdar ne boste prišle v boljšo družbo, če ne boste znale stati na glavi, jim je dopovedovala; in od časa do časa jim je pokazala, kako je treba to napraviti. Toda male račke niso niti malo pazile na njene besede in njena dejanja. Bile so tako mlade, da niso niti vedele, kakšno korist imaš od tega, da sploh živiš v družbi.“

„Kako neubogljivi otroci so to!“ se je zadržala stara vodna podgana: „Prav zares zaslužijo, da bi jih človek utopil.“

„Se malo ne“, je odgovorila raca, „Vsakdo mora kdaj začeti in starši niso nikoli dovolj postrežljivi.“

„E! Materinska čustva mi niso niti malo znana“, je dejala vodna podgana: „Jaz nisem rojena za družinsko življenje. Da, prav zares, nikdar se nisem omožila in se tudi nikoli ne mislim. Ob svojem času in na pravem mestu je ljubezen res prav lepa stvar,

toda prijateljstvo je mnogo višje od nje. Res, ničesar na svetu ne poznam, kar bi bilo plemenitejše in redkejše od vdanega prijateljstva.“

„In kakšen je, prosim, tvoj nazor o dolžnostih, ki jih ima vdan prijatelj?“ je vprašal ščinkovec, ki je sedel na vrbi tik ob mlaki in je prisluškoval pogovoru.

„Da, prav to bi hotela tudi jaz vedeti“, je dejala raca in odplavala na konec mlake ter se postavila na glavo, da bi dala svojim otrokom s tem lep zgled.

„Kako prismojeno vprašanje!“ se je zadržala vodna podgana. „Naravno je, da smem pričakovati, da bo vdan prijatelj seveda vdan meni.“

„In s čim mu boš ti povrnila njegovo vdanost?“ je dejal ptiček, se zazibal na srebrni vejici in razpiral svoja drobna krila.

„Ne razumem te“, je odvrnila vodna podgana.

„Dovoli, da ti povem o tem zgodbo“, je rekel ščinkovec.

„Ali pripoveduje zgodbo o meni?“ je vprašala vodna podgana. „če govori o meni, bom poslušala, kajti silno me veseli bujna domišljija.“

„Tudi zate bi lahko veljala zgodba“, je odgovoril ščinkovec; odletel je z veje in se vsedel na pesek ter začel pripovedovati zgodbo o vdanem prijatelju.

„Nekoč v davnih časih“, je dejal ščinkovec, „je živel pošten fantiček, ki mu je bilo ime Janez.“

„Ali je bil zelo slaven?“ je vprašala vodna podgana.

„Ne“, je odgovoril ščinkovec, „mi-

slim, da drugače ni bil niti malo slaven, če ne računamo s tem, da je slovel zaradi svojega dobrega srca in zaradi svojega smešnega okroglega, dobrobrčnega obraza. Živel je v majhni bajtici čisto sam zase in vsak dan je delal v svojem vrtu. V vsej pokrajini ni bilo vrte, ki bi bil tako prijazen kot njegov. V njem so rasle marjetice in materina dušica, travniška penuša in zlatice. V njem so cvetele zamezne rože, lilasti in zlati žafrani so bili tam in škrlatne in bele vijolice. Spominčice in srčki, naprtec in zajčki, orlice in šmarnice, kapucinčki in krizanteme so cveteli vsak po svojem naravnem redu, kakor so potekali meseci, in cvetka je zapuščala svoje mesto cvetki, tako da se je oko vedno lahko paslo na prekrasnih cvetovih in da je bil vrt vedno polen prijetnih dišav.

Mali Janezek je imel veliko prijateljev, toda najbolj vdan od vseh mu je bil mlinar France. Da, tako vdan je bil bogati mlinar malemu Janezku, da nikdar ni mogel iti mimo njegovega vrta, ne da bi se sklonil preko ograje in si natrgal cel šopek rož ali polno naročje zelenjave; da, nikdar ni mogel iti mimo, ne da bi si napolnil žep s slivami ali češnjami, ki so takrat zorele.

„Pravim prijateljem mora biti vse skupno“, je imel mlinar navado reči in mali Janezek je prikimal in se smehljaj in bil je silno ponosen, da ima prijatelja s takimi plemenitimi idejami.

Res se je sosedom včasih čudno zdelo, da bogati mlinar ni nikoli ničesar dal malemu Janezku za povračilo, čeprav je na stoline vreč moke

Odprto pismo

Velečastiti gospod
dekan Matija Škrbec,
dejanski urednik „Gorenjca“
Kranj

Reagiraj nisem niti na „Gorenjčev“ članek „Slovenija in Komintern“, ki je s prstom pokazal na „Soboto“, katere odgovorni urednik sem jaz, in ki bi me — v slučaju, da bi mu oblast verjela — moral po obstoječih zakonskih predpisih pripeljati naravnost tudi v Sremsko Mitrovico, toda naglušno osebnost napolncevanje v „Gorenjcu“ od 18. decembra 1937. me je prisililo k sledečim konstatacijam:

Vsa javnost, ki pozna razmere pri „Gorenjcu“ in „Tiskovnem društvu“, smatra Vas, gospod duhovni svetnik, odgovornega za pisanje „Gorenjca“. S predstoječim seveda ni rečeno, da ste avtor eventualno inkriminiranih člankov, ampak le povdarjeno, da ste Vi, gospod dekan, oseba, ki določa smer, v kateri se „Gorenjec“ urejuje in ki odloča, ali naj se kakšno besedilo objavi ali ne. Člen 9 tiskovnega zakona pa pravi: . . . Urednikovo ime se, označuje na listu. Dopustno ni, označiti za urednika osebo, ki ni udeležena niti pri določanju smeri, v kateri se list urejuje, niti pri odločanju, ali naj se kakšno besedilo objavi ali ne . . . Člen 36. pa izpopolnjuje: Kdor je oškodovan s kaznivim dejanjem, sme razširiti svojo tožbo zoper urednika do glavne razprave na drugo osebo, ki je pravi urednik, če izkaže verjetnost, da oseba, označena na listu za urednika, ni dejanski urednik po čl. 9. tega zakona. Če sodišče po svobodnem prepričanju to ugotovi, odgovarja za besedilo dejanski urednik.

Izmed dokazov, da ste Vi, gospod župnik, dejanski urednik „Gorenjca“, navajam samo najznačilnejšega in najbolj kurioznega, namreč dejstvo, da je do nedavno figuriral kot oblastveno prijavljeni odgovorni urednik „Gorenjca“ celo — aktivni mežnar kranjske župne cerkve.

Gledè v inkriminiranem članku ponovno mi naprtenega gnusnega vloma v vilo g. dr. Sabothya pa izjavljam samo, da sem pripravljen stopiti pred vsako razzodišče, katerega sestavite Vi, g. svetnik, da Vam dam na razpolago vse tozadevne sodnijske akte in da bi želel za zagovornika g. dr. Megušarja. V upanju, da se bodo vsa v tem odprtem pismu načeta vprašanja rešila čimpreje in samo resnici na ljubo, bilježim

Kranj, 29. dec. 1937. z odl. spoš.
Colnar Lojze

stalno v njegovem mlinu in čeprav je imel šest krav-mlekaric in veliko čedo ovac; toda Janezek si ni nikoli belil glave s temi stvarmi in nič mu ni povzročalo večjega zadovoljstva kot to, da je lahko poslušal vse čudovite besede, ki jih je mlinar navadno govoril o nesebičnosti pravega prijateljstva.

Tako je mali Janezek delal v svojem vrtu. Pomladi, poleti in jeseni je bil zelo srečen, toda ko je prišla zima in ni bilo ne sadja ne cvetic, da bi jih nesel na trg, takrat je mnogo trpel zaradi mraza in lakote in mnogokrat se je vlegel spat, ne da bi po večerjal kaj drugega razen par suhih hrušk ali par trdih orehov. Poleg tega je bil pozimi silno osamljen, ker mlinar ni takrat nikoli prišel na obisk.

„Nikakor bi ne bilo dobro, če bi malega Janezka obiskal, dokler je še sneg“, je imel mlinar navado govoriti svoji ženi, „kajti kadar so ljudje v brigah, tedaj je boljše, da jih puščiš same in da jih ne vznemirjaš z obiski. Tako vsaj mislim o prijateljstvu jaz in vem, da imam prav. Zato bom počakal, da bo prišla pomlad, in tedaj ga bom obiskal in dal mi bo lahko polno košaro jegličev in zaradi tega bo ves žarel od sreče.“

„Ah, kako ti vedno skrbiš za druge“, je odgovorila žena, ki je sedela v udobnem naslonjaču ob velikem ognjišču: „Res, silno si skrben. Prav. Pravi užitek je, poslušati te, kako govoriš o prijateljstvu. Prepričana sem, da bi sam župnik ne mogel govoriti tako prelepo kakor govoriš ti, čeprav živi v trinadstropni hiši in nosi zlat prstan na mezinu.“

Se nadaljuje

Domache vesti

Položnice prilagamo današnji številki ter prosimo vse naročnike in bravce, da nam čimpreje nakažejo dolžno naročnino in po možnosti poravnajo tudi naročnino za leto 1938. Naročnina znaša za celo leto Din 45,—, pol leta Din 23,—, četrt leta Din 12,—, mesečno pa Din 4,—.

Silvestrovanje — na „Stari pošti“! Bar — Jazz — Ples. Brez vstopnine.

Del. kult. društvo „Vzajemnost“ v Kranju priredi družabno Silvestrovanje v društveni dvorani restavracije „pri Semenu“. Na sporedu so samo zelo zabavne točke. Prireditev se vrši pri pogrnjenih mizah.

Slovensko planinsko društvo v Kranju si je postavilo nalogo, da podere staro in razpadajočo planinsko postojanko Valvazorjevo kočjo pod Stolom v prihodnjem letu in sezida na istem mestu novo, ki bo odgovarjala vsem potrebam planinstva in bo služila tudi kot letovišče. Nekateri kranjski planinci in nekatere planinke so sklenili, da vzamejo slovo od stare bajte in starega leta na Silvestrovo v Valvazorjevi koči. Oskrbnica gđ. Marica je o tem že obveščena in je obljubila, da nam preskrbi udobno bivanje in rajanje pod gostoljubno streho zadnjič v starem letu v stari koči. Koča je oddaljena od postaje Žirovnica pičle 1½ ure; kolovozna pot z različnimi bližnicami je zložna, odlično markirana z navadnimi markacijami, orientacijskimi tablicami in napismi: „Vročice“? „Žejni“? „Trpite“? „Le polprite“! „Kmalu bo!“ „Valvazorjeva kočja“. Pridružite se, ljubitelji našega Stola, vljudno Vas vabi načelnik SPD Kranj! Na svidenje in dobrodošli.

Pomočniški zbor Združenja trgovcev v Kranju priredi zaključno plesno vajo v sredo 5. januarja 1938. ob 20 uri v plesni dvorani hotela „Stare pošte“. Igra orkester-Schwarz. Obleka promenadna. Vse prijatelje plesa vljudno vabi Odbor.

Odbor smučarskega kluba „Poljana“ Kranj želi članom in prijateljem kluba srečno Novo leto.

Smučarski klub „Poljana“ Kranj priredi v soboto 8. januarja 1938 ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Narodnega doma I. ples v planinskem razpoloženju. Vstopnina Din 6,—. Sodeluje godba I. planinskega pešpolka iz Šk. Loke. Dekoracija planinska.

Vljudno vabi odbor.

Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Kranju ima svoj občni zbor dne 6. januarja 1938. ob 9. uri dop. v dvorani hotela „Stara pošta“. Dolžnost vsakega člana in članice je, da se občnega zbora sigurno udeleži. Povabljen je tudi delegat Oblastnega odbora iz Ljubljane, da nam razloži določila že davno obljubljenega novega zakona o invalidih, ki nas bo rešil — kakor trdno pričakujemo — vsaj iz sedanjih obupnih gmotnih težav. Na občnem zboru bodo obdarovani naši revni tovariši in tovarišice, ki so organizirani v našem društvu. Pripeljite na ta občni zbor tudi one vojne invalide, vdove in sirote iz našega okrožja, ki še niso organizirani, kajti samo v skupnosti je moč. Zatorej vse vojne žrtve na svidenje 6. januarja ob 9. uri dop. na „Stari pošti“.

Krajevni odbor.

Razglas. Na podlagi določil cestno-policijskega reda razglasa občina Kranj, da morajo hišni posestniki trotarje pred svojimi hišami vedno držati očiščene, da se ne pripeti v zimskem času kaka nesreča, za katere posledice so samo oni odgovorni. Ker se je opazilo, da nekateri hišni posestniki iz svojih dvorišč in streh odlagajo sneg na občinske ulice, se opozarja, da bode občina v takih slučajih primorana sneg na njihove stroške odstraniti.

Umrli je v Gorenjah ugledni posestnik in vpokoj. železničar g. Miha Sajovic v starosti 68 let. Zapuščča 10 otrok, ki pa so vsi že preskrbljeni. Pogreba se je udeležila velika množica ljudi, med njimi uradništvo tuk. žel. postaje in mnogo aktivnih pa tudi vpokojenih železničarjev — tovarišev. N. v m. p. Preostalih naše iskreno sožalje.

Nova trgovina na Stari cesti.

Vse bravce opozarjamo na današnji oglas nove špicerijske trgovine F. Krelj, Stara cesta štev. 9. — poleg Zdravstvenega doma.

Za letošnji izbrani in izredno zabavni program, ki so ga za Silvestrovo Nar. čitalnice v Kranju pripravili člani in članice gled. odra, vlada že veliko zanimanje. Gg. Rajheničeva, Bitenčeva, Reš, Mayr, Premru, Srakar, ki se jim pridruži še g. Laurič iz Ljubljane, znan po svojih odličnih kreacijah na našem in šentjakovskem odru, nam jamčijo za prvovrstno izvedbo programa. V posele pride Stan Laurel, ki bo prekosil samega sebe v kritiki Kranja v pretečenem letu, izredno posrečeni so „trije Judje“ vse drugo, o čemer še ne smemo govoriti pa tudi ne bo manj zabavno.

Izredni občni zbor Kranjskega glasbenega društva, najavljen v 20. in 21. številki „Sobote“, katerega je sklical g. Simon Kužnar, se ni vršil: 1. Ker je bil g. Simon Kužnar že pred tem izključen iz društva. 2. Ker je bil ta občni zbor sklican brez privoljenja oblasti in brez vednosti odbora. 3. Ker so glasovali vsi redni člani za izključitev g. Simona Kužnarja. — O tem obveščamo vse cenj. podporne člane in meščane, da ne bi nasedli lažnjivim govoricam in prosimo, da se ga, ako se pojavi s kakimi prošnjami v imenu društva, zavrne. Če kdo želi točnejših pojasnil, naj se izvoli obrniti na podpisani odbor

Kranjskega glasb. društva

Javno kopališče v Zdravstvenem domu je v petek dne 31. decembra 1937. odprto od 8. do 17. ure.

Razglas o izmenjavi Pravilnika o višini, načinu pobiranja in kontroli pri pobiranju banovinskih trošarin na vino in na žganje. Banovinska trošarina na vino znaša 1,— Din za en liter vina, na žganje pa 5,— Din za hektoliter-sko stopnjo. To trošarino plačujejo tudi privatni konzumenti, to je osebe, ki jo doslej niso plačevale. Uvedena je transportna kontrola, to je vsako vino v količini nad 10 litrov in vsako žganje nad 3 litre mora biti ob transportu krito z listino, ki se dobi pri finančni kontroli ali pri občini. Vsi lastniki tovornih avtomobilov in drugih vozil se opozarjajo, da morajo imeti ob prevažanju vina in žganja kontrolni list ali Svobodnico, sicer se jih smatra za soudeležene na tihotapstvu. Kmet je prost trošarine na žganje, toda le tedaj, če je žganje iz lastnih snovi. Kdorkoli — tudi kmet — proizvaja žganje iz lastnih in kupljenih snovi, mora svoj proizvod v 24 urah prijaviti finančni kontroli (ne pri občini) ter plačati ustrežajočo trošarino. Glavni oddelek finančne kontrole Kranj.

„Gorenjski rejec malih živali v Kranju“ obvešča svoje članstvo, da se bode vršil v nedeljo, dne 9. I. 1938 ob 9:30 dopoldne, društvenem prostoru gostilne Lukeš, Kranj, glavni trg, IV. redni občni zbor z sledečim sporedom: 1. Poročilo odbora, 2. Obračun za leto 1937, 3. Volitev odbora, 4. Slučajnosti. Eventuelni predlogi ali pritožbe se upoštevajo, ako dosepejo 3 dni pred občnim zborom na naslov društva, da jih zamore proučiti. Vstop dovoljen samo članom s predložitvijo članske izkaznice o vplačani članarini za leto 1937. Odbor

„Gorenjski rejec malih živali v Kranju“, vljudno vabi vse člane, prijatelje in ljubitelje malih živali na svoj članski sestanek, kateri se vrši v nedeljo dne 2. I. 1938. ob 9:30 dopoldne v društvenem prostoru gostilne Lukeš, Kranj, Glavni trg. Za člane obvezen sestanek, ostali vljudno vabljeni. Odbor.

Zvonček 1938 mora najti pot k naši mladini in k slovenski izseljenski deci po vsem svetu. Zato naročajte „Zvonček“, ker bo samo s pomočjo domačih naročnikov in podpornikov-domoljubov mogel uspešno vršiti svoje plemenito narodno poslanstvo. Prva številka z izbrano božično vsebino je že izšla, dobite jo lahko takoj. Sporočite samo svoj naslov upravi „Zvončka“, Krakovski nasip 22., ali pa Učiteljski tiskarni v Ljubljani, Frančiškanska ul. 6.

Mal položi dar deci na oltar, je geslo „Zvončka“, mladinskega mesečnika, ki bo poiskal po vsem svetu raztresene domove slovenskih otrok, „da ena bo misel družila ves rod, kot sta nas učila Ciril in Metod“. Starši in vgojitelji, naročajte „Zvonček“! Rodoljubi, tretjina slovenskih otrok živi v inozemstvu, zato darujte v „Zvončkov fond“, da bo čim več naših izseljenčkov moglo redno prejemati „Zvonček“ in z njim v topli domači besedi pozdrav iz daljne domovine.

Kdor je pozorno bral naše poročilo o bilanci Jugočeške d. d., objavljeno v 17. številki „Sobote“ od 27. novembra 1937., tega bo sigurno zanimalo, da je sklicala Jugočeška za 29. december izredni občni zbor, na katerem je bilo sklenjeno znalno — toda še vedno nezadostno — povišanje delniške glavnice, ki je znašala do sedaj, pri 82 milijonskih obveznostih, samo 20 milijonov dinarjev.

„Vdani prijatelj“ od O. Wilde-a je naslov kratke ali posebno v sedanjih časih zelo poučne povestice, katero prinašamo kod današnji podlistek; ker sledi še dvoje nadaljevanj, prosimo vse bravce, da te številki „Sobote“ dobro shranijo, če se hočejo prepričati, da pri nas res ni tako „Vdanih prijateljev“.

Volilni imeniki so na kranjski občini med uradnimi urami vsakomur na vpogled. Pozivamo vse, da se prepričajo, da-li so vpisani in če ni pomot pri rodbinskem ali krstnem imenu in pri drugih podatkih, na primer glede poklica, stanovanja in podobno. Vsak posameznik lahko zahteva v občinskem uradu, da se tozadevne pomanjkljivosti popravijo, oziroma da se ga vpiše v volilni imenik, če je izpolnil vse za to predpisane pogoje. Opozorite tudi tovariše in prijatelje, kajti čas teče in v volilni borbi je tudi drugega, ravnolako važnega dela — na pretek.

Da ne bo slepomišljenj, ponovimo: V soboto 23. oktobra t. l. je kupil g. Gorjanc Franc, cerkveni ključar, veleposestnik, veletrgovec z lesom in deželnimi pridelki, predsednik lesnega odseka pri Združenju trgovcev, svetnik ZTOI, kranjski občinski odbornik in predsednik Hranilnice in posojilnice v Kranju od mizarja Juvan Franca, Klanc 54, p. Kranj hranilno knjižico Ljudske posoj. in hran. na Jesenicah, glasečo se na Din 20.500,—, za Din 14.350,—, to je po tarifi 70 za 100; plačal pa je to knjižico z gotovino v pondeljek dne 25. oktobra t. l. Nadalje je res, da je g. Gorjanc prodajal iz svoje veletrgovine blago za hranilne knjižice tistega denarnega zavoda, katerega predsednik je še vedno, česar večina drugih manjših trgovcev ali obrtnikov, ki niso predsedniki ali vplivnejši odborniki kakih denarnih zavodov, ni mogla, kar vse je medsebojno trgovsko konkurenco na vsak način najmanj otežkočilo, če ne onemogočilo. Sapienti sat! ali pa: Si tacuisses...!

Zelo važno za vse sadjarje!

Kranjska podružnica „Sadjarskega in vrtnarskega društva“ je imela svoj 13. občni zbor na dan sv. Štefana. Poročilo o delovanju in račun je občni zbor potrdil. Voljen je bil dosedanji odbor. — Sklenilo se je, prirediti sredi marca sadjarski tečaj. Na tem tečaju bo govor o sadjarstvu sploh, o sadnih škodljivcih in še posebej o precepljevanju drevja. Kdor ima drevje, ki sploh noče roditi, ali pa ki ima malovreden sad, ta naj to drevje precepi s sorto, ki mu je všeč. Kako se to vrši, bo videl vsakdo na tem tečaju, kjer bodo precepljevali štirje izvežbani precepljevalci drevja na vrtu g. Berjaka.

Kdor ima torej tako drevje, naj že zdaj pogleda, katero bo treba precepiti in s čim. Eni imajo primerne cepiče že doma ali pa pri sosedu. Drugi naj pa pišejo, koliko jih žele in kakšne, da jih vemo o pravem času naročiti. Cepiči se režejo koncem februarja z vrhov rodečih dreves, potem jih pa do vporabe denemo v vlažen pesek in hladno klet. To vse je treba točno izvršiti, ker s slabimi cepiči ne moremo doseči dobrih uspehov.

Janko Žirovnik

Inserirajte v „SOBOTA“!

SPORT

Glavna skupščina SK Kranja

se je vršila v torek, dne 28. I. m. ob mnogoštevilni udeležbi zlasti aktivnih sportnikov. Predsednik g. dr. Demšar je v svojem govoru povdaril težke razmere, s katerimi se ima boriti naš sport in vzpodbujal k intenzivnemu delu. Sledila so poročila funkcionarjev, tajnika, blagajnika in gospodarja, ki so pokazala res veliko delo in napore naših idealnih sportnih delavcev. Vsa poročila so izzvenela v ugotovitev o veliki brezbriznosti, s katero gledajo naši merodajni faktorji na sportni pokret in ki ves trud in brige prepuščajo privatni inicijativi. Po dovolj žalostnih ugotovitvah, da v pogledu skrbstva za razvoj sporta prednjačijo Kranju domača vsa gorenjska mesta, je glavna skupščina poverila novemu odboru nalogo obrniti se s primerno resolucijo na merodajne faktorje in jih v večji meri skušati zainteresirati za naše sportno gibanje, predvsem pa za čimprejšnjo zgraditev ozir. dovršitev letnega kopališča. — Od sekcij je tudi letos delovala najživahnejše nogometna, ki ima pokazati tudi zelo lepe uspehe. Moštvo Kranja si je priborilo jesensko prvenstvo I. razreda ljubljanske skupine in ima največ izgledov, da si pribori tudi dokončno prvenstvo v tej skupini. — V novi odbor so izvoljeni g. dr. Demšar kot predsednik, gg. Dyml, ing. Gros, Horval, Janša, Jarc, Kern, Lieber, Ogorelc, Osojnik, Polušek, Rojc, dr. Šilar kot odborniki. Pri slučajnostih je glavna skupščina na predlog tajnika tovarišema Žguru in Malcu, ki sta bila pri znanem incidentu letos spomladi o priliki prvenst. tekme s Hermesom obdolžena tvornega napada na sodnika, soglasno izrekla popolno zaupnico in pohvalo za njuno vedno korektno sportno obnašanje. Po zanimivi in stvarni debati o bodočem delu je predsednik zaključil lepo uspešno glavno skupščino.

Gorenjska zimsko-sportna podzveza Jesenice

(Službeno)

Tečaj ministrstva za telesno vzgojo naroda. Vsi klubi se opozarjajo, da pošljejo prijave za tečaj glasom okrožnice od 25. dec. Prijave je treba kolkovati z 10,— in 20,— din kolekom, ter jih poslati GZSPu. Potrjujejo se došle prijave za tečaj od TK Skale za Urbarja in od ASK Gorenjca za Žnidarja in Pračkovo.

Tečaj g. Kuizma v Planici. Obveščajo se vsi klubi, da se od 4. do 10. I. 1938. vrši v Planici tečaj pod vodstvom g. Kuizma. Udeležba je dovoljena vsem verificiranim tekmovalcem GZSP. Prijave je poslati na podzvezo. Glede oskrbnine bodo klubi obveščeni naknadno.

TPD in SPD Kranjska gora. Predlog glede izvedbe gorenjskega smučarskega izleta se bo obravnaval na prvi seji širše uprave.

Dopisi od JZSSa od 20. in 22. XII. se vzamejo na znanje.

TPD Radovljica se na podlagi priloženih pravil predlaga JZSSu za sprejem v članstvo

Verifikacija Verificira se za ASK Gorenjca Praček Alojzija

Mladinsko prvenstvo v alpski kombinaciji, se radi tehničnih zaprek preloži na poznejši termin.

Uprava GZSP

Zahvala

Vsem, ki so z nami sočustvovali in izrezili sožalje ob prerani smrti nepozabne soproge

Neže Pelko

se najiskreneje zahvaljujem; posebno zahvala pa gre g. dr. K. Petriču za izkazano požrivalnost in najvestnejšo zdravniško pomoč ter prečastitemu gospodu župniku Pečku za tolažbo ob boleznih in vodstvo pogreba.

Prisrčna hvala vsem, ki so blago pokojnico spremili na zadnji poti.

Kranj, 29. decembra 1937.

Željujoči soprog in sinka

ter ostalo sorodstvo

Srečno Novo leto 1938 želiyo svojim cenj. odjemalcem

FOTO ATELJE
JANKO KRAMAR
KRANJ GLAVNI TRG 183

Valentin Šturm
Specijalna trgovina barv
Kranj

HOTEL „JELEN“
MILENA WAND
KRANJ

Anton Križnar
Špecerija Gostilna
Stražišče

T V R D K A
A. VOLK
VELETRGOVINA ŽITA IN MOKE
V LJUBLJANI

želi vsem svojim gorenjskim odjemalcem srečno ter uspehov polno
Novo leto 1938.

PERSIL
DRUŽBA Z OM. ZAVEZO

CELJE

Srečno in veselo Novo leto 1938

Bata
Jugoslav. tovarna gume in čevljev
Kranj

KOS JOSIP
MODNI KROJAŠKI ATELIE
ZA DAME IN GOSPODE

KRANJ
NA ŠKRLOVCU 1

Tekstilna zadruga
v Stražišču pri Kranju

Izdeluje
Molino Oksford

Veselo in srečno Novo leto 1938
želim vsem zavarovancem

ŠTEFAN VARL
glavni zastopnik zav. „Dunaj“
Kranj Klanec 48

Tiskarna „Sava“ d. d.
Kranj
Knjigarna — Knjigovernica — Štampiljk
Zaloga vseh šolskih potrebščin

Vsakovrstno
zimsko, moško in damsko
perilo,
nogavice, rokavice, kravate,
damske torbice itd. dobite
v **modni trgovini**
IVO WENDLING
Jenkova ulica

Kadar rabite trpežno baterijo, kupite enkrat znamko

je v kvaliteti prvovrstna.
Dobi se v vseh boljših trgovinah.
Samoprodaja:

IDES KRANJ

HOTEL „STARA POŠTA“
KAVARNA RESTAVRACIJA

SILVESTROVANJE

V PLESNI DVORANI

PLES BAR
JAZZ ORKESTER

VSTOPNINA PROSTA

VSE KAR RABI

NEVESTA

Srečno
Novo leto
želi vsem

emajlirano in porcelanasto posodo
jedilno orodje, vsi gospodinjski predmeti, slike, ogledala, okvirji

HLEBŠ, KRANJ

Nova trgovina

bo otvorjena na Stari cesti št. 9 F. KRELJ v ponedeljek, 3. jan 1938
Bližnji in daljnji sosesčini hočem ugoditi z mojo novo zelo čedno in naj
skrbnejše urejeno trgovino z mešanim blagom

Vse kar rabi skrbna gospodinja

najde v bogati zalogi, ki jo imam; posebno pa opozarjam, da se bo pri
meni dobila izvrstna moka iz katere se peče najboljši kruh, najlepše
police in pecivo. Sosesčini Stare ceste ne bo več treba hoditi tako daleč
po potrebno špecerijo saj bo dobila vedno sveže blago ob prijazni
postrežbi odslej naprej prav blizu

pri Krelju

Stara cesta št. 9

poleg Zdravstvenega doma

Za obilen obisk se priporoča in želi srečno Novo leto! **J. Krelj**

MALI OGLASI

Vsaka beseda Din 1.—; Iskanje služb in mali oglasi
soc. značaja vsaka beseda 50 para; prve tri besede
debeleje tiskane. Uprava „Sobote“ Kranj, Bleiweisova 7

Mebilirana soba
z eno ali dvema posteljama,
eventuelno z vso oskrbo, se
lahko odda. Poizve se v
upravi.

Iščem prijatelico
razočarano v zakonu. Bili
mora poštena, čedne postave
in ne nad 35 let. Ponudbe z
naslovom in po možnosti s
sliko na upravo lista pod
„Najstrožja tajnost“.

Gospod
s sigurno eksistenco želi do-
pisovati s trgovsko izobra-
ženo gospodično z nekaj ka-
pitala, staro do 30 let. Do-
pise pod „Lep dom“ na upro-
vo „Sobote“.

Kupujem
steklenice in kante od olja.
Ponudbe upravi pod „Tako“.

Nova hiša

na Klancu, enonadstropna z vrhom se
pod ugodnimi plačilnimi pogoji takoj
proda.

Pelko Anton
Klanec p. Kranj

Srečno Novo leto želi svo-
jim odjemalcem in gostom

France Benedik
gostilna
Stražišče

Najpripravnejša izletna
točka. Udobni prostori.
Dobra vina! Primeren
prigrizek po izboril

Domača solidna postrežba!

Zadovoljen boš

ako kupiš pri

COLNAR-JU
V KRANJU

ogledala, okvirje, slike
emajl. kuhinjsko posodo,
steklenino, porcelan,
šipe navadne, za strehe,
hodnike ali portale.